

[Bernhard Baunsgaard]

de mørke augustnætter for snart et år siden, for ¾ år siden.

Til sidst en enkelt bemærkning om lovgivning med tilbagevirkende kraft. Vi har tidligere haft love om ekspropriationserstatninger med tilbagevirkende kraft, og det skal da nok være rigtigt, at skatteministeren sådan i al almindelighed ikke er tilhænger af det, men netop dengang socialdemokratiet og venstre fandt sammen forrige gang, lavede man det med tilbagevirkende kraft. Da gik man nemlig to år tilbage. Det er da meget tænkeligt, at man ender dér også denne gang.

Men må jeg lige stille et spørgsmål til opklaring af noget, jeg meget gerne vil have skatteministerens ord for her. Der står i det lovforslag, som vi har fået, at fortjeneste, der er indvundet ved modtagelse af en erstatningssum i anledning af ekspropriation, ikke medregnes ved opgørelsen af særlig indkomst. Hvad betyder det egentlig for den enkelte borger i dette land? Er datoen det afgørende? Jeg forstår på den socialdemokratiske indstilling, at man ikke er begejstret for at lade loven have tilbagevirkende kraft, men hvis man vedtager lovforslaget, vil det så sige, at en borger, der har fået sin ejendom eksproprieret, skal sørge for at stille så mange spørgsmål, at summen – og hermed skatten – ikke beregnes, før dette lovforslag er vedtaget, altså efter den 1. juni? Så kommer han nemlig ikke til at betale erstatning af ekspropriationen, og så kan loven faktisk få tilbagevirkende kraft til 1978. Eller betyder det, at datoen for ekspropriationen er den afgørende? Hvis det er den dato, så synes jeg, man skal sige det ganske ligeud, for sådan som lovteksten er formuleret, må det betyde, at det afgørende er, at summen ikke er fastsat. Jeg vil gerne have, at ministeren for skatter og afgifter oplyser heroppefra, hvad han har tænkt sig. Noget andet er så, hvad der står, det kan man jo rette. Som det står her, må det betyde, at enhver, der har sådan en sag for hos skattemyndighederne, skal gøre alt for at lave vrøvl, sådan at man kommer på den anden side af den 1. juni. For så gælder den nuværende lov om, at der skal betales skat af ekspropriationserstatningssummer, ikke.

Arne Bjerregaard (KrF):

Må jeg sige til hr. Dohrmann, som fremsatte den påstand, at nogle havde angrebet fjernsynet, at der er vist ingen, der har angrebet fjernsynet. Man har noteret, at fjernsynet har bragt en udsendelse om dette spørgsmål, og jeg har i alt fald ikke angrebet fjernsynet. Det, jeg har gjort, er, at jeg har angrebet dette folketing og regeringen for at lade sig lede af fjernsynet til lovgivning. Det er da helt rimeligt, at fjernsynet sætter fokus på problemer i samfundet. Det synes jeg da er helt i orden. Men man må være klar over, at et sådant medie selvfølgelig kan opstille tingene særdeles ensidigt.

Det, jeg advarer imod, er, at vi i fremtiden skal til at lovgive efter fjernsynsudsendelser. Det er faktisk det, man her gør. Selv om dette problem har været oppe mange gange, så er det først, da det kommer i fjernsynet, at man tog problemet op. Nu kan man selvfølgelig fra venstres side påstå, at man har arbejdet med dette problem i mange år. Ja, det kan i alt fald ikke være længere tilbage end til 1976, for dengang fremførte mangfoldige her i tinget, bl. a. undertegnede, at dette spørgsmål burde løses, men da var venstre sammen med sin forligspartner særdeles kold over for en ændring af denne lovgivning. Det kan altså kun være i de sidste tre år, man har arbejdet med det, og vi har ikke hørt en pind til, at venstre havde det på hjerte. Først efter Surløkkensagen kommer man med forslag om, at reglerne skal ændres. Så kan vi andre da ikke vurdere det anderledes, end at det må være fjernsynsudsendelsen, som er årsag til, at man fremsætter et forslag, som man tidligere var klart imod.

Men vel, vi kan ikke blive ved med at debattere dette hele eftermiddagen. Jeg skal ikke klandre regeringen for, at den fremsætter forslaget, overhovedet ikke. Det, jeg har beklaget før og nu, er og bliver forudsætningen for fremsættelsen af forslaget.

Flygaard (DR):

Uanset hvilken stilling man tager til værdstigningsforslaget, synes jeg, det måtte være rimeligt og ønskeligt, at ministeren var i stand til i dag heroppe fra talerstolen at oplyse, om den manglende fremsættelse af forslaget fra regeringens side beroede på, hvad vi kunne kalde tekniske problemer, på politiske problemer eller på en kombination af de